

[Finansministeren]

ning alligevel. Vi vil stille al den tekniske bistand til rådighed, som oppositionen har brug for for at komme til bunds i disse regnestykker.

Men jeg vil gerne sige, hvad vores konklusion er. I den mærkværdige annonce, der har været i avisen, nævner man et eksempel på en sygeplejerske med 28 års anciennitet, der skulle miste 5.500 kr. Vedkommende får en forbedring i sin disponible indkomst på 5.000 kr.! Man nævner et eksempel på faglæreren med 24 arbejdsår, der bliver franarret 5.700 kr. Vedkommende får en forbedring i sin disponible indkomst på 5.400 kr.! Man nævner tolderen med 33 års anciennitet, som man siger vil miste 4.500 kr. Han får en forbedring på 6.300 kr.! Og man nævner kontorlederen, der skulle få stjålet 3.000 kr. Vedkommende får en forbedring på 7.000 kr.!

Det er realiteterne om dette her.

Det, som er den store – efter min mening – uforkæmmethed, ikke fra tjenestemandorganisationernes side, men fra CO II's ledelses side i den argumentation, man har fremført – og jeg forstår både i foretræde for Arbejdsmarkedsudvalget og i de annoncer, der har været de foregående par dage – er, at man konsekvent nægter at se bort fra den kendsgerning, at dette indgår i en sammenhæng, at tjenestemandspension ikke belægges med arbejdsmarkedsbidrag, og at det i sig selv gør, at denne gruppe ved en given indkomst får et dramatisk meget større udbytte af de samlede reformer end alle os, der er i arbejde.

Hvis man vil sige det lidt forenklet, kan man sige, at enhver tjenestemandspensionssats, der fra 1998 er på bare 92 pct. af den nuværende skalas niveau, er en forbedring af den grund, at tjenestemandspensionisterne ikke betaler arbejdsmarkedsbidraget på de 8 pct. Og der er ikke et eneste af de eksempler, der fremføres fra CO II's side, der bare tilnærmelsesvis er så meget lavere end de nuværende satser. Der er tale om, at alle grupperne – LO-området, FTF-området, AC-området – får forbedringer.

Jeg kunne have forstået det, hvis man fra oppositionens side havde sagt: Er det ikke er farlig masse penge, vi bruger på en så forholdsvis lille gruppe? Den kritik kunne jeg have forstået, for det er mange penge. At ende med at give en nettolettelse til tjenestemandspensionistgruppen på 900 mio. kr. svarer faktisk til, hvad nettoudbyttet ville være ved at bevare den nu-

værende skattesystem, ved at bevare den nuværende tjenestemandsskala og totalt afvikle samordningsfradraget. Det svarer nemlig til et indkomstillæg på 1.800 mio. kr., og efter skat ville det give nogenlunde samme forbedring til tjenestemandgruppen.

Jeg beder altså kun oppositionen om en eneste ting, og det er: Udnyt de muligheder, man har for teknisk at komme helt til bunds i denne sag, så man kan blive forvisset om, at vi i hvert fald ikke har fremlagt nogle forkerte tal.

I øvrigt er der heller ikke nogen forskel i det talgrundlag, organisationerne har, og det, vi har. Den eneste forskel er, at CO II har valgt at fokusere på nogle i den store sammenhæng mindre ændringer i selve tjenestemandspensionsskalaen, mens man ser bort fra alt det, som er de store brikker i denne sammenhæng, alt det, som virkelig betyder noget, og som vedrører alle tjenestemandspensionister. Derfor mener jeg, at hvis der er nogen saglighed tilbage i dansk politik, burde det ikke være umuligt fra nu af og til tredje behandling af dette lovforslag på fredag at samle hele Folketinget bag det.

Men jeg vil gerne sige noget om forhandlingerne. Hr. Per Stig Møller siger, at organisationerne fastholder deres utilfredshed. Nej, der er en enkelt organisation, der fastholder sin utilfredshed. Kan vi ikke finde en løsning, spørger hr. Per Stig Møller, som alle kan blive enige om? Det har jeg fået et tilbud om fra CO II. Det ville koste 300 mio. kr. mere i statsudgifter. Det er klart, at det altid er muligt at blive enige, hvis man holder statskassen vidt åben.

Men jeg vil gerne sige, at på baggrund af de meget store nettolettelser, der også ligger for CO II-gruppen i dette her, ville jeg finde, at det var en overordentlig urimelig prioritering af offentlige midler, hvis jeg overhovedet havde dem. Men jeg havde egentlig forstået, at mit og min forgængers udgangspunkt for, hvor meget dette skulle belaste statskassen med ekstra udgifter, var nogenlunde det samme. Og jeg ville egentlig gerne have bekræftet fra den konservative ordfører, at sådan forholdt det sig.

Når man så spørger, om man ikke bare kunne vente til efteråret, om man så ikke kunne blive enige, er svaret: Jo, hvis man havde 300 mio. kr. mere til rådighed til efteråret, kunne man blive enige. Ellers må man nok erkende, at de organisationer, der har sagt ja til dette